

Tizenhat éve húzódik a tulajdonvita – Kormánydöntésre várnak

A felújítás most elmarad

Tizenhat év után rendeződni látszik egy jellegzetes szegedi épülettömb, a Roosevelttér 6. helyzete. Az emelet egyházi, a földszint pedig állami, majd városi és megyei tulajdonba kerül. A város pénze megvan, a felújítás azonban egyelőre elmarad.

A szegedi önkormányzat az idei költségvetésében elkülönített negyvenmillió forintot, hogy amint kitavasodik, az ingatlankezelő renováltathassa a Roosevelttér 6. szám alatti épülettömböt. Pénz, paripa, fegyver tehát készen állt, hogy a belváros régi híd felőli kapuja megszépüljön – egyedül a tulajdonosra kell várni. Pontosabban a tulajdonosokra. A rendszerváltás óta ugyanis nem sikerült tisztázni, kié a ház. Bonnyolítja a helyzetet, hogy az épületen több tulajdonos osztozna. Az emeleti négy lakásra a katolikus egyház tart igényt, a földszinti helyiségek először az államhoz kerülnek vissza, onnan pedig a város és a megye kérné el.

– Az emeleten lévő egykori káptalani lakásokat a padlás- és pincerésszel a rendszerváltás után kérte vissza az egyházközségünk. Most nem egyházi személyek lakják. Ők kiköltöznek, és felújítás után szolgálati lakásokat alakítunk ki – tájékoztatótt *Kondé Lajos*, a belvárosi plébánia vezetője. A mostani lakók az önkormányzattól bérlik a lakásokat, az elhelyezésükről a városnak kell gondoskodni, ezért cserébe kártalanítást kap az államtól.

– Az épület sorsa most a kormány döntésére vár, amely ki mondja, hogy a tulajdonviszonyok tiszták, és megvan a pénzügyi fedezet a lakók elhelyezésére, vagyis a város megkapja a 35-39 millió forintot – tudtuk meg *Lele Gyula* műszaki főelőadótól a Kincstári Vagyoni Igazgatóság szegedi irodáján. A földszint állami tulajdon marad, a híd felőli sarkot a város kérné, a másik, cukrászda felőli sarkot a megyei önkormányzat szeretné megkapni. Ott most régiós fejlesztési iroda és a megyei sporthivatal működik, a későbbi tervekről még nem határoztak. A közös városi és megyei érdekeket a kincstárnál a polgármesteri hivatal városüzemeltetési irodája képviseli.

A belváros kapuja a tulajdonosaira vár

Fotó: Frank Yvette

– Az emelet jövője nemsokára elrendeződhet, a földszinté viszont tovább húzódik – tájékoztatótt *Molnár László*, a városüzemeltetési iroda vezetője. – A kormányhatározat ugyanis csak

ajánlja, hogy a két önkormányzat vegye át az ingatlan alját. Utána még hosszas procedura következik: az iroda a Belügyminisztériumhoz fordul, ahol végleges döntés szülehet. Amíg az

épület nem városi tulajdon, nem vezethetünk rajta munkát. A homlokzat és a tető felújítási költségének harmada megmarad, várja a döntést.

DOMBAI TÜNDE

Megint beint

Üzenem régi jó komámnak, Igricz Zsigának, megint beint. Amikor még ő sziporkázta tele istenadta szellemességével a Délmagyart, akkor írta le az egyik áradáskor, beintett a matróz az ablakon. Itt van a Sajtóház a Tisza mellett, karnyújtásnyira csak, ha hajó ment fölfelé, vagy vitte a víz lefelé, a hajósinas is beinteghetett nekünk.

Akác Laciról is tudnék szépet mondani. Az 1970-es áradáskor valamelyik sörözőbe menekülve díszbuzgárnak nevezte el a múzeum előtti szökőkutat. Az az érzésem, fontos beágyazni ezeket az aranyköpéseket is akármelyik almanachba.

Harmadik is van, de ez már hadd maradjon az enyém. Egyik politikusunk szeretett beszélni egykoron arról, hogy Magyarországnak a körkörös védelemre kell berendelkeznie. Beteg gondolatnak tituláltuk akkor, és ebben hajszálnyit nem változott a véleményem. Neki ugyan másik rémálma is volt. Azt hangoztatta, valamelyik briganti képes volt meglazítani gépkocsija kerekét, hogy hazatérőben egyik kortes körútról, törje ki a nyakát. Sajnos, ma is vannak hasonló bajban leledzők, karnyújtásra tőlünk, ha egy kicsit megszorítják őket.

És a körkörös védelem? A megbízhatóbb módszer a buzgárok elfogására. Most is körülpitykézték homokzsákokkal a partfalat, szinte teljes magasságban, és beljebb valamivel, a mégis fakadó vizek visszatartására újabb zsákfalat húztak. Aki nem tanulta meg a közlekedő edények fizikáját, vagy elfelejtette már, akárhány más példára is hivatkozhat. Mutatja a televízió a szolnokiak erőlködését is, és ott hatalmas csövek köpik vissza a folyó szökni akaró levét. Jóval lentebbről, a Duna mellékéről is hoznak hasonlókat a képernyők. Ha ott ez a jó, nálunk miért nem? Biztosra veszem, ha népszavazásnak kellene döntenie róla, akkor legalább annyian szivattyúznának, ahányan nem. Egykori gumicsizmában caplató szakmai átképzésem mondatja velem, a legjobb gáton is átszivárog a víz, de elállni az útját nem szivattyúk halmozásával lehet, sokkal jobb a homokzsákok körkörös védelme.

Megelégedéssel vettem tudomásul, van ugyan félelem most is minden emberben, aki a víz körül mozog, vagy már mozogni se tud, de halmazott pánikra még nem találtam példát. Pedig az árvízi törvények szerint, ahogy emelkedik a folyó szintje, úgy kellene nőnie a rémületnek is. Egyetlen dologra szeretnék azonban figyelmeztetni mindenkit. Az újságíró még mindig arra való, hogy mindent lásson, ha csak lehet, közelről. Ne vegye elő senki a harminchat évvel ezelőtti örültséget, amikor furkósbottal akarták elkergetni a közelből azokat, akik szavuk hitelét is oda tudták rakni a homokzsákok mellé. Testestül-lelkestül ismert a minap is az a valaki, aki rám szólt, miközben elbicikliztem az egyik zsákzárka mellett, hogy itt nem szabad biciklizni se. Ő is tudta, nem kelthet olyan rengést két kerekem, ami akár a tücsköket is nagyobb veszedelembé sodorná, de nekem kevés, ha csak távcsővel nézhetem az emberek emberfeletti igyekezetét. Mit ad isten, arrébb soroztatban küldtek volna szebb éghajlatra az elriasztó emberek. Van szakmánknak másik törvénye is, ritkán tudhatja, aki nem műveli: ahol nem látnak bennünket szívesen, nehéz onnan lelkesítő szöveget intézni a távolabbiaknak. Iszonyatosan rosszul esik, ha beintenek nekünk, amikor éppen segíteni akarunk.

H. D.

Szegedi egyetemi hallgató pályázati díja

Ágnes és az országimázs

A Magyar Turizmus Zrt. tavaly ötödik alkalommal írt ki pályázatot egyetemi hallgatóknak Az év turisztikai témájú szakdolgozata címmel. A pályázattal ösztönözni és továbbfejleszteni kívánják a turizmus állami irányítása és a felsőoktatási intézmények együttműködését és szakmai munkáját. 12 felsőoktatási intézmény 44 hallgatója pályázott. Közülük az Újszerű témaválasztás kategóriában első helyezést ért el a Szegedi Tudományegyetem hallgatója. *Dömény Ágnes* a zsűri elismerését a Magyarországi turisztikai országimázsa – Imázsformáló törekvések 2003-tól napjainkig című dolgozatával vívta ki.

A politikai megosztottság esetei Szegeden

Viktor, aki a kampány idején Feri lett

Viktort barátnőjének édesapja a választások alatt Ferinek szólítja. Egy szegedi egyetemistának költöznie kellett albérletéből, miután főbérője megtudta, hogy az SZDSZ-re szavazott. Történetek a politikai megosztottságról.

A szegedi *Mészáros Viktor* barátnőjének édesapja a kampány kezdete óta nem hajlandó Viktornak szólítani. A papa – meggyőződéses baloldali szavazóként – átmenetileg Ferinek hívja a fiút. Feri, aki Viktor, csak mosolyog – néha kínosan – a dolgon, és bízik abban, hogy a választások után visszakapja nevét. Ezen eset kapcsán néztünk szét Szegeden: van-e akkora politikai megosztottság, mint négy éve volt.

– Az első forduló előtti napon rég nem látott barátnőmmel találkoztam. Órákig beszélgettünk egy kávé mellett, majd együtt indultunk haza a 9-es trolibuszon – mesélte *Balogh Katalin*. A politikáról egész addig nem tárgyaltak a lányok, a pártok és a választások azonban a trolin mégis szóba jött. Kati az SZDSZ-szel, barátnője, Ivett a Fidesszel szimpatizál.

zál. Nevetve győzködték egymást, mire az előttük ülő nyugdíjas korú férfi dühödten hátrafordult, és így szólt: – Azt hittem, legalább a fiatalokra lehet számítani! Maga – mutatott Katalinra – ne menjen el szavazni! De maga – szólott Ivetthez – szavazzon csak!

– Teljesen ledöbbsentünk! Mit szól bele a beszélgetésünkbe? Nem is ismerjük – kommentálta Katalin a történeteket.

*Varga Zoltán*ról barátai úgy tudják, hogy jobboldali szavazó. A fiatalember azonban idén nem ment el voksolni, mert egyik pártot sem tartotta hitelesnek.

– Az, hogy engem mindenki jobboldalinak tart, a balos rokonaimnak köszönhető. A választások alatt másról sem beszélnek, csak politikáról. Egy ideig győzködték engem is. De mivel én nem lelkesedtem eléggé, rám

sütötték, hogy jobbos vagyok. Valójában nem vagyok sem ez, sem az.

A rokonság vont a kérdőre *Pap István*né is. Az asszonyt néhány héttel ezelőtt felhívták a rég nem látott családtagok és a kötelező „hogy vagy” kérdések után rátértek a lényegre: elmegy-e szavazni, kire voksol, és kire szavaznak a zombói rokonok.

A Budapesti tanuló szegedi *Varga Zsuzsanna* főbérőjével került konfliktusba a pártok miatt. A házínéni nem engedi a lányt, hogy a Heti Hetest nézze a tévében, mert már a gondolatától is rosszul van, hogy az ő készülékén olyan műsor menjen, amelyben szidják Orbán Viktort.

Főbérő-albérő között Szegeden is gondot okozott az eltérő álláspont. Egy egyetemista fiú és főbérője a pártpreferenciáikról beszélgettek. Amikor a lakástulajdonos megtudta, hogy az albérője a liberálisokkal szimpatizál, közölte vele, hogy elsejétől új albérletet kereshet magának.

G. ZS.

A boszorkány szerint országosan a baloldal, Szegeden Balogh László nyer

Kártyavetés a választásról

Angyalkártyából olvassa a választási eredményeket Erika

Fotó: Schmidt Andrea

Hajszálnyival nyeri meg a választásokat a szocialista-liberális koalíció – állítja Szegedi Erika. A boszorkány angyalkártyát vetett, hogy megtudjuk: mit hoz a második forduló.

Szegedi Erika dolgozószobájában, az asztalon fekszik a 32 lapos angyalkártya. A pakli tetején egy százforintos. Régebben aranypénzzel állták el az ördög útját, most a százás érme is megteszi. Arra vagyunk kíváncsiak: a 2. választóközterben vajon Balogh László vagy Sándor Klára kap-e több szavazatot? Erika megkeveri a paklit, majd sorra kiteríti a lapokat. Csendben szemlélődik, végül összehúzza.

– Látszik, hogy a jobboldali jelölt, Balogh László nyeri meg a második fordulót. Az SZDSZ-nek ebben a körzetben nem sok előnyt mutat a kártya, minden erős lap Balogh László mellett van. Nem sok szavazattal, de Sándor Klára alulmarad.

Országosan ki győz? Erika újrakeveri a paklit. Középre kirakja a házat ábrázoló kártyát – ez most az ország házat jelképezi.

– Szükségem van a segítségére, kérem, vágja el háromfelé a paklit – mondja. A három kártyakupacból kiválasztunk egyet, amiből hét lapot húzunk. Erika egymás mellé rakja a lapokat, s rögtön mondja: a baloldal nyer.

– Látják, a két párt itt áll egymással szemben, és az egyik, a Fidesz nagyon küszködik. A szocialisták lapja mellett viszont ott van a legerősebb fa, a tölgy, ez mutatja az MSZP erejét. Egy százalékkal nyer az MSZP és az SZDSZ koalíciója a választásokon. Egy hajszállal. A kártya azt is megmutatja, hogy az SZDSZ most szoros támogatást ad a szocialistáknak. Ha ők nem lennének, az MSZP bukna.

NYEMCSOK ÉVA